Quelle: http://manuscripta.at/?ID=452
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

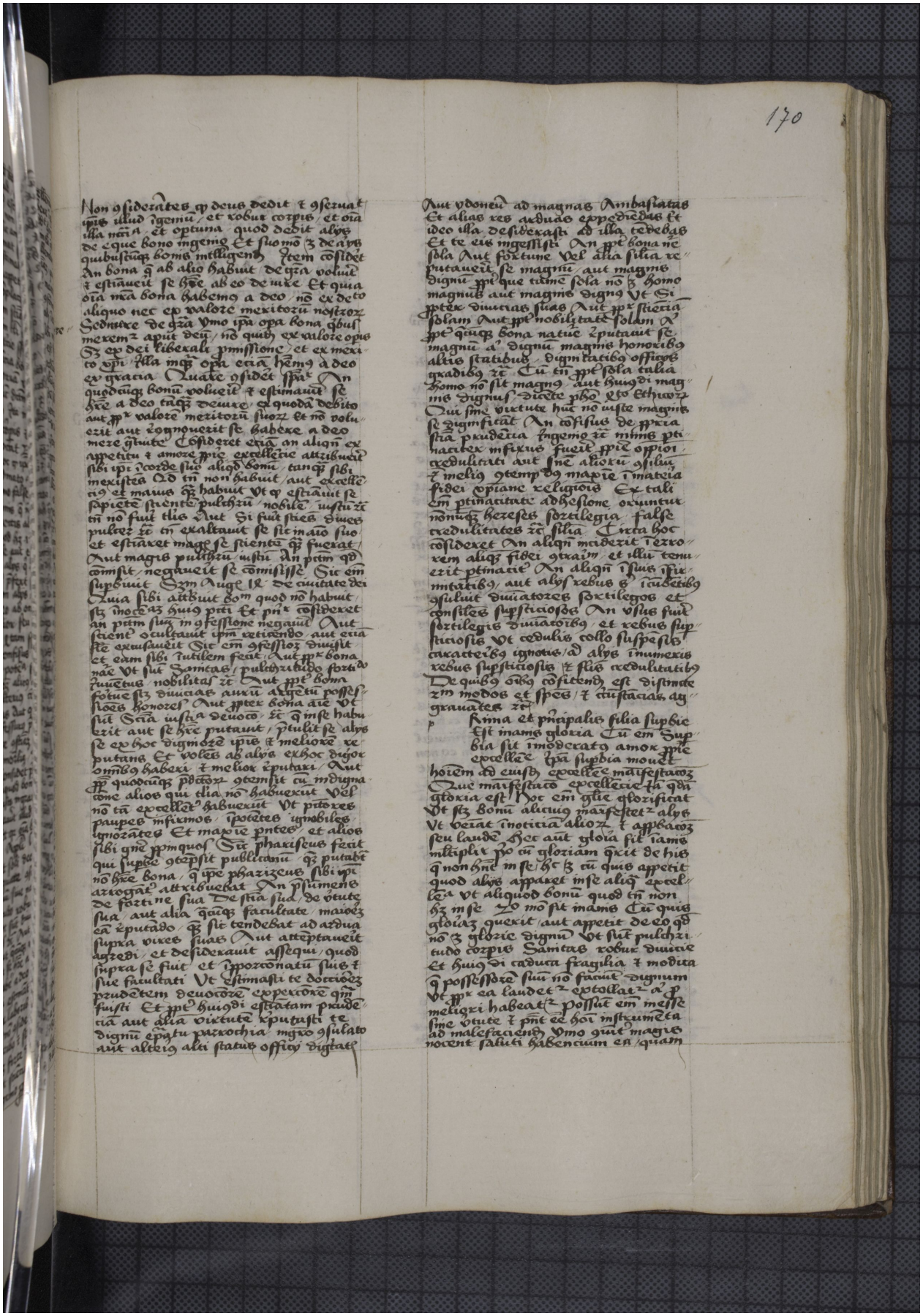

170

Non ꝗsiderates ꝙ deus dedit ⁊ ꝗseruat
ipse illud ingenu, et robur corpis, et oia
illa nāra et optuna quod dedit alijs
de eque bono ingenio Et sic mo ꝫ de alijs
quibusciq bonis intelligendo Item cōsidet
An bona q̄ ab alio habuit de gra voluit
⁊ estimauit se hēre ab eo de iure Et quia
oia nra bona habemus a deo nō ex dcto
aliquo nec ex valore meritorū nostrorū
Sed iure de gra Vmo ipa opa bona qbus
merem ꝫ apud deū nō quib ex valore opis
Sz ex dei liberali pmissione et ex meri
to opis illa mq̄ opa eta hem ꝫ a deo
ex gratia Quate ꝗsidet ssp̄a An
quodciq bonū voluerit ⁊ estimauit se
hēre a deo taq̄ debite ex quoda debito
aut ppr valore meritorū suorū et nō volu
erit aut ꝛeprehenderit se habere a deo
mere gtuite Considerat eta an aliqn ex
appetitu ⁊ amore pprie excellentie attribuerit
sibi ipi i corde suo aliqd bonū tanq̄ sibi
mexistens Qd tn non habuit aut excelle
ntia et manus q̄z habuit Vt ꝙ estimauit se
sapiente sciente pulchru nobile iustu ꝛc
tn nō fuit tlis Aut Si fuit sicut diues
pulcer ꝛc tn exaltauit se sic in ano suo
et estimauit magis se sciente q̄z fuerat
Aut magis pulchru iusti an prim qd
commisit negligenter se commisisse Sic enim
superbiuit Sm Aug̃ li de ciuitate dei
Quia sibi attribuit bonū quod nō habuit
sz iocē ꝫ huiusmodi et pnt considerat
an prim suū in gressione negauit Aut
sciente occultauit ipm retinendo aut eta
se excusauit Sic enim gressor diuisit
et eam sibi utilem fecit Aut ppr bona
nāe Vt sui sanitas, pulchritudo fortitudo
iuuentus nobilitas ꝛc Aut ppr bona
fortune sz diuitias aurū argentū possess
iones honores Aut ppter bona arte Vt
sui Sciā iusti a deuoto ꝛc q̄ in se habu
erit aut se hēre putauit, ptulit se alios
se ex hoc dignores ipis ⁊ meliores re
putans Et voles ab alios ex hoc dignor
ombus haberi ⁊ melior ꝛputari Aut
pp̄ quodciq̄ pdctor gtemsit cū indigna
tione alios qui tlia nō habuerint Vel
nō tā excellentia habuerint Vt pauores
pauperes infirmos ignotes ignobiles
ignorantes Et maxie pntes et alios
sibi gnē ppinquos Sicut pharisseus fecit
qui suptē ꝛceptit publicanū q̄z putabat
nō hēre bona q̄ ipe phariseus sibi ipi
arrogāt attribuebat An pstimendo
de fortitudine sua De sua sud, de ōtute
sua aut alia quāciq̄ facultate maiorē
ea ꝛputando ꝙ sic tendebat ad arduā
supra vires suas Aut attemptauerit
aggredi et desiderauit assequi quod
supra se fuit et ꝛproportionatu suis ⁊
sue facultati Vt estimasti te doctiorē
prudentem deuotiorē ꝛcipientiorē qm
fuisti Et ppr huiusmodi estimatam prude
tia aut alia virtute ꝛputasti te
dignū ꝛcipere parrochia magro ꝗsulato
aut alterius alti status officij dignitat
Aut idoneū ad magnas Ambassiatas
Et alias res arduas expedendas et
ideo illa desiderasti ad illa tendebas
Et te eis ingessisti An ppr bona nā
sola Aut fortune Vel alia silia re
putauerit se magnū aut magnis
dignū ppr que tamē sola nō ꝫ homo
magnus aut magnis dignus Vt Si
ppter diuitias suas Aut ppr sapiētia
solam Aut ppr nobilitatē solam A
ppr quāciq̄ bona natue ꝛputauit se
magnū a dignū magnis honoribus
altis statibus dignitatibus officijs
gradibus ꝛc Cu tn ppr sola talia
homo nō sit magnus aut huiusmodi mag
nis dignus Dicit pho Ethicorū
Qui sme virtute hut nō iuste magnus
se dignificat An cōsilius de ꝛcia
sua prudentia ingenio ꝛc minus pti
nacitex infixus fuerit ꝙ ꝛcipe opinio
credulitati aut sne aliorū ꝗsilium
⁊ melius ꝗtemp̄ ꝙ maxie i materia
fidei opinanc religiosis Ex tali
cm ptinacitate adhesione oriuntur
nonnūq̄ hereses sortilegia falsē
credulitates ꝛc silia Circa hoc
considerat An aliqn maluerit i erro
rem aliqs fidei gtraim et illu tenu
erit ptinacie An aliqn i suis iuri
mentis, aut alis rebus q̄ iudicibus
ꝗsulunt diuinatores sortilegos et
consites superstitiosos An vsus fuit
sortilegis diuinatoribus et rebus sup
ersticiosis Vt cedulis collo suspesis
caracteribus ignotis ad alias innumeris
rebus superstitiosis ⁊ sus credulitatibus
De quibus ōdus cōsitendū est distincte
cm modos et species ⁊ circūstancias ag
gravantes ꝛc

Prima et principalis filia superbie
est inanis gloria Cu enim sup
bia sit immoderatus amor ꝙ
excellēte gra superbia monet
hominem ad eius excellēte manifestatorem
Que manifestatio excellentie tā qdā
gloria est Nor enim glie glorificat
Vt sz bonū alicuius manifestet alis
Vt veniat in notitia aliorū ⁊ appbatorū
seu laude Hec aut gloria sit iam
multiplex po cū gloriam quit de his
q̄ non hnt in se hēre sz cū quis appetit
quod alis apparet in se aliq̄ excel
lētia Vt aliquod bonū quod tn non
hz in se Zo mo sit inanis Cū quis
gloriaz quirit aut appetit de eo qd
nō ꝫ gloria dignū Vt sit pulchri
tudo corpis Sanitas robur durities
et huiusmodi caduca fragilia ⁊ modica
q̄ possessores sui nō fecerunt dignum
Vt ppr ea laudet ꝛ extollat a p
meliori habeat ꝛ possit eis messe
sine ōtute ⁊ pnt ea hoi instrumēta
ad maleficiendū Vmo quia magis
nocent saluti habentium ea quam